



11 septembrie, ora 18.00

Generozitate prin muzică

27 august - 24 septembrie 2023
festivalenescu.ro

Program

SERIA ORCHESTRELOR ROMÂNEȘTI

Sala Radio

OPERA MAGHIARĂ CLUJ

LAWRENCE FOSTER dirijor

Debussy *Pelléas și Mélisande* (operă în concert)

Actul I / Actul II / Actul III

Pauză (15 minute)

Actul IV / Actul V

STANISLAS DE BARBEYRAC Pelléas (tenor)

ANNIKA GERHARDS Mélisande (soprană)

ALEXANDRE DUHAMEL Golaud (bariton)

NADINE WEISSMANN Geneviève (mezzosoprană)

VAZGEN GAZARYAN Arkel (bas)

NOEMI MODRA Yniold (soprană)

JUSTIN HOPKINS Medicul (bas-bariton)

JUSTIN HOPKINS Ciobanul (bas-bariton)

Claude Debussy (1862-1918), compozitor și critic francez, este – alături de Maurice Ravel – un genial reprezentant al impresionismului muzical, practic fondatorul acestuia, cu o covârșitoare înrâurire stilistică în zorii secolului XX. Creația sa l-a consacrat ca inegalabil maestru al rafinamentului în expresia sonoră – fie ea vocală (melodii, operă), instrumentală (ca poet al pianului de talia lui Chopin dar cu totul diferit de el), sau simfonică (fără să fi compus simfonii propriu-zise, ci doar piese orchestrale mai succinte ca dimensiune și mai puțin elaborate ca arhitectură, dar de mare impact emoțional și estetic). Nonconformist, nu numai în artă ci și în viața privată, „îndrăgostit – după cum mărturisea – de libertatea și de propriile sale idei”, și-a cristalizat în timp originalitatea, recunoașterea venind târziu dar pentru totdeauna. Reputatul critic muzical englez Ernest Newman îl considera ca fiind „iubitor de contururi vagi, de clar-obscururi, de misterioase consonanțe și disonanțe coloristice, apostolul langorii, exclusivist în gândire și stil”.

Pelléas și Mélisande, lucrare de maturitate a lui Claude Debussy, singura sa operă finalizată, a fost prezentată în premieră absolută la Paris pe 30 aprilie 1902, bucurându-se de real interes, de controverse dar și de aprecieri elogioase, atât în Franța cât și peste hotare. De altfel, în următorii 7 ani s-a mai montat la Bruxelles, Frankfurt, New York, Milano (La Scala, dirijor A. Toscanini), Londra (ROH Covent Garden). Libretul dramei lirice *Pelléas și Mélisande*, alcătuit chiar de compozitor, se bazează pe piesa de teatru cu același nume de Maurice Maeterlinck, fiind structurat în 5 acte și 19 tablouri legate între ele prin sugestive interludii. Orchestra e preponderent transparentă și discretă, cu rare izbucniri dramatice, iar partitura vocală – între recitativ și arioso – e comodă ca țesătură pentru toți soliștii, lăsându-le întreaga atenție să se concentreze pe încărcătura expresivă a textului.

Acțiunea se desfășoară în Allemonde (regat imaginar din vremuri vag medievale), pe domeniul bătrânului rege Arkel și mai ales în castelul acestuia, unde locuiește alături de fiica sa, Geneviève, de fiii ei, prinții Golaud și Pelléas, precum și de micul Yniold, copilul lui Golaud, orfan de mamă. Văduv fiind, Golaud o întâlnește pe tânăra și frumoasa Mélisande pe când rătăcea seara târziu printr-o pădure, în timpul unei vânători. Diafană, parcă ireală, neputând sau nedorind să spună mai nimic despre sine, părând la rândul ei rătăcită și speriată (*Ne me touchez pas!*), ea cedează totuși rugăminții lui de a-l urma și ulterior îi va deveni soție.

Program

Deși avea alte planuri (din rațiuni de stat) pentru căsătoria nepotului său, regele Arkel îi acceptă alegerea iar Mélisande e întâmpinată cu afecțiune și de soacra ei, Geneviève, care-i prezintă domeniul și pe fiul ei mai mic, Pelléas. Curând între cei doi se înfiripă un sentiment nelămurit, o atracție de care nu sunt conștienți la început, nici ei, nici Golaud. Chiar el le favorizează intimitatea sugerându-i Mélisandei să-și caute verigheta pe care o pierduse – jucându-se cu ea pe când se plimba cu Pelléas – tocmai în compania acestuia.

De un farmec aparte este scena când, la lumina lunii, Mélisande se apleacă spre Pelléas pe fereastra deschisă, fără a reuși să-l atingă. Doar pletele-i lungi pe care le pieptănase cântând (*Mes longs cheveux...*) se revarsă spre el, mângâietoare. Suspiciunea lui Golaud se insinuează treptat, tot astfel cum se manifestă și gelozia sa. Îi arată lui Pelléas locurile cele mai înfricoșătoare din subteranele castelului și îi cere să pună capăt „jocului copilăresc” cu Mélisande, pe care îl surprinsese cu o seară înainte. Însărcinată fiind, ea e foarte impresionabilă – motivează el. Apoi își descoase fiul cu privire la relația celor doi, căci Yniold era adesea în preajma lor, incapabil însă, la vârsta lui fragedă, să le înțeleagă sentimentele. Îl pune chiar să-i spioneze, fără să afle nimic relevant. Curând devine violent cu soția sa, de față cu regele Arkel, cel ce tocmai îi mărturisise acesteia afecțiunea pe care i-o poartă și speranța într-un viitor mai bun pentru regatul lui.

Hotărât să plece într-o călătorie pentru a pune capăt situației tensionate, primejdioase – poate – în care se află atât el cât și Mélisande, Pelléas o întâlnește să-și ia rămas bun. (*C'est le dernier soir, il faut que tout finisse*). Lângă fântâna din parcul castelului, la căderea nopții, cei doi își mărturisesc deschis iubirea, pentru prima oară. Văzându-i împreună, Golaud care pândea în întuneric îl ucide pe Pelléas.

Pradă remușcărilor și îndoielilor deopotrivă, el îi va cere iertare Mélisandei, pe când ea zăcea slăbită în pat după ce tocmai născuse, rugând-o însă insistent să-i mărturisească dacă a simțit pentru Pelléas o dragoste vinovată. Mélisande refuză să-și recunoască vreun păcat față de soțul ei și moare liniștită, lăsându-l înlăcrimat în brațele a toate înțelegătorului rege Arkel.

Ligia Ardelean

Orchestra

Clujul se numără printre puținele orașe ale lumii care se mândrește cu două instituții ale scenei lirice: Opera Națională Română Cluj-Napoca și **Opera Maghiară din Cluj**. Majoritatea spectacolelor Operei Maghiare prezentate în limba maghiară sunt traduse simultan în limba română.



Înființată în anul 1792, Opera Maghiară din Cluj este cea mai veche instituție teatrală de limbă maghiară, care este în măsură să asigure condiții tehnice scenice corespunzătoare genului de operă, având și fosă pentru orchestră. Datorită renumitei soprane Dna Déryné-Széppataki Róza, care între anii 1823-1827 se angajează la Cluj, repertoriul inițial se îmbogățește treptat cu operele lui Daniel Auber, Vincenzo Bellini, Gaetano Donizetti, Gioacchino Rossini, Franz Weber și Wolfgang Amadeus Mozart.

De-a lungul timpului, ansamblul a reușit să includă în programul său operele epocii, la scurt timp după premierile lor mondiale, ținând astfel pasul cu evenimentele artistice europene. Peste puțin timp, în stagiunea 1859/1860 apare la Cluj un gen nou: opereta, câștigând popularitate sporită în defavoarea operei. La începutul noului veac teatrul are în repertoriu cele mai de seamă opere și operete care figurează în repertoriul marilor orchestre lirice.

O eră nouă constituie perioada între anii 1905-1932 în care trupa este condusă de admirabilul om de teatru dr. Jenő Janovics, figură marcantă a scenei clujene, care pe lângă piese de teatru (proză) cooptează în repertoriul existent balet, opere, operete și alte lucrări muzicale de Giacomo Puccini, Gioacchino Rossini, Pietro Mascagni, Richard Wagner, Bedřich Smetana, Johann Strauss, Lehár Ferenc și alții.

În 1910 ansamblul concertează în cea de-a doua sală de concert, amplasată pe malul Someșului, inițial concepută să găzduiască reprezentații în timpul verii. După primul război mondial trupa teatrului de limbă maghiară este mutată în acest edificiu.

Orchestra Operei Maghiare devine una dintre cele mai apreciate orchestre din România, începând cu perioada în care dirijorul principal Antonin Ciolan (1950-1955) include în orchestră instrumentiști de talie națională și chiar internațională, precum concertmaestri Ștefan Ruha, Péter Zsurka, Ferenc Balogh, László Hintós și actualii concertmaestri Sándor Barabás, Endre Ferenczi. Din anul 2010, directorul operei este Gyula Szép.

Una dintre cele mai importante misiuni ale Operei Maghiare din Cluj este să faciliteze o relație strânsă dintre cultura înaltă și locuitorii din municipiul Cluj-Napoca. Opera, indiferent dacă vorbim despre lucrări clasice sau contemporane, este un gen cultural deosebit, având capacitatea de a transmite valorile umane fundamentale și aparține culturii generale.

Lawrence Foster a sărbătorit al șaptelea an în calitate de director muzical al Operei din Marsilia în stagiunea 2019/20, precum și primul său an în calitate de director artistic și dirijor șef al Orchestrei Simfonice Naționale Radio din Polonia. Cunoscut pentru interpretările sale antrenante și expresive într-o gamă largă de muzică, el se bucură de o carieră importantă care se întinde în SUA, Europa și Asia. Fiind pasionat de muzica lui Enescu, interpretările sale sunt renumite pentru fidelitatea lor față de partitură: „Lawrence Foster pare să fi fost pus pe această planetă pentru a dirija muzica lui Enescu. El este în mod clar un adevărat



©Marc Ginot

credincios, înțelege fiecare nuanță tehnică și fiecare răsucire expresivă” – The Telegraph.

Își va începe mandatul cu Simfonia Națională Radio Poloneză în cadrul prestigiosului Festival Enescu, interpretând muzică de Adrian Pop, Chopin și Lutosławski. Pe parcursul stagiunii, va dirija integrala simfoniilor lui Schumann, concertele pentru pian de Liszt, *Roméo et Juliette* de Berlioz și un concert cu *L'heure espagnole* de Ravel. Va participa la aniversarea a 250 de ani de la nașterea lui Beethoven cu Simfoniile a III-a și a IX-a și va dirija un repertoriu care variază de la Vivaldi, Mozart și Mendelssohn la Ceaikovski, Enescu și Bartók. De asemenea, va dirija Orchestra Simfonică Germană din Berlin într-o gală de celebrare a 60 de ani de la Debüt im Deutschlandfunk Kultur (Debutul postului de radio Cultura Germană) și Orchestra Simfonică din Lucerna într-un Festival Saint-Saëns, care cuprinde toate concertele pentru pian ale compozitorului.

Stagiunea de operă a lui Foster se deschide la Opera din Marsilia cu *Die Zauberflöte*. În calitate de dirijor invitat, se întoarce la Opera din Frankfurt pentru *Peter Grimes* de Britten și la Opera din Monte-Carlo pentru *Street Scene* de Kurt Weill. A dirijat în marile teatre de operă din întreaga lume, printre care opera *Troilus și Cressida* la Opera Regală Covent Garden (spectacol înregistrat pentru EMI), prima reprezentație a operei *Lulu* de Berg la Houston Opera, *Oedipe* de Enescu la Opera Germană (înregistrat pentru EMI) și spectacolul de deschidere (cu ocazia înființării) Operei din Los Angeles cu Plácido Domingo și Sherrill Milnes în *Otello* de Verdi.

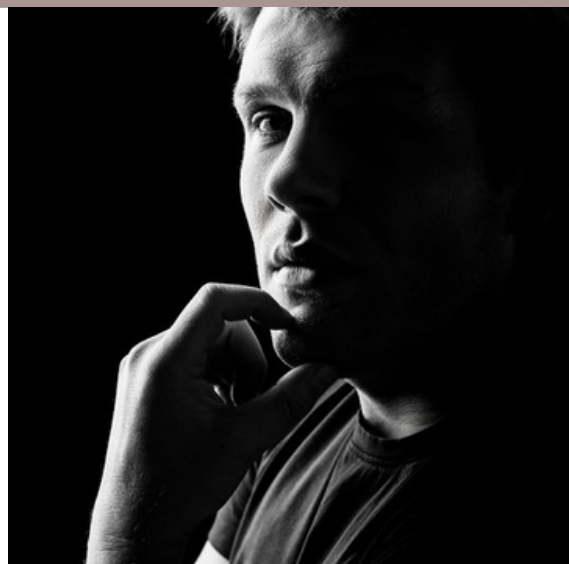
După zece ani de succes în calitate de director artistic și dirijor șef al Orchestrei Gulbenkian, este acum dirijor laureat al acesteia. A susținut numeroase turnee alături de orchestră, iar discografia lor împreună include o serie de înregistrări pentru Pentatone Classics, inclusiv înregistrări extrem de apreciate ale operei *Otello* de Verdi și lucrări pentru vioară de Bruch, Chausson și Korngold cu Arabella Steinbacher. De asemenea, a deținut funcții de director muzical la Orchestra Simfonică din Barcelona, Orchestra Filarmonică din Monte Carlo, Orchestra Simfonică din Houston, Orchestra de Cameră din Lausanne, Orchestra și Opera Națională din Montpellier și la Aspen Festival Music School.

A lucrat cu Orchestra Konzerthaus din Berlin, Orchestra Filarmonică Radio France, Orchestra Filarmonică din Copenhaga, orchestrele Filarmonicii din Helsinki și Filarmonicii din Cehia, Orchestra Simfonică din Montréal, Orchestra Filarmonicii din Hong Kong și Filarmonica Arturo Toscanini din Parma.

Pe lângă înregistrările cu Orchestra Gulbenkian, a primit laude pentru o serie de înregistrări cu Pentatone, inclusiv pentru primele simfonii de Schubert cu Filarmonica din Copenhaga, *Zigeunerbaron* și *Die Fledermaus* de Strauss cu NDR Radiophilharmonie, precum și pentru Dublul concert de Martinů.

Născut în Los Angeles din părinți români, Foster a fost director artistic al Festivalului Georg Enescu între 1998 și 2001. În 2003 a fost decorat de președintele României pentru serviciile aduse muzicii românești.

Unul dintre cei mai interesanți și mai solicitați artiști ai prezentului, tenorul francez **Stanislas de Barbeyrac** a intrat în atenția internațională în 2014, când a cântat în premieră rolul Tamino din *Die Zauberflöte* la Festivalul la Aix-en-Provence. Un muzician și actor complex, a fost aclamat pe cele mai importante scene din lume, la Opera Națională din Paris, Opera Regală Covent Garden, Opera de Stat din Viena, Opera Metropolitană, Opera de Stat Bavareză din München, Opera Națională Germană, Teatro Real Madrid, Grand Théâtre de Genève, Opera din San Francisco, precum și la Festivalurile de la Aix-en-Provence și Salzburg. În stagiunea 2023/24, de Barbeyrac face o serie de debuturi în roluri precum Jason din *Médée* de Cherubini – într-o nouă producție – la Scala din Milano și la Opera de Stat din Berlin, Siegmund din *Die Walküre* într-un turneu în Europa cu Filarmonica din Rotterdam (dirijor Yannick Nézet-Séguin) și cu Orchestra del Teatro dell'Opera di Roma (dirijor Omer Meir Wellber), *Idomeneo* la Grand Théâtre de Genève într-o nouă producție de Sidi Larbi Cherkaoui. Printre alte momente importante se numără revenirea sa la Festivalul din Aix-en-Provence, *Requiem* de Verdi cu Orchestra Philharmonia sub bagheta lui Santtu-Matias Rouvali, Pelléas din *Pelléas et Mélisande* la Festivalul George Enescu și rolul principal din *La Damnation* de Faust cu Orchestra Filarmonică Radio France condusă de Cristian Măcelaru. În stagiunea trecută a cântat primul său rol wagnerian: Erik din *Der fliegende Holländer* la Opera de Stat din Berlin, unde a fost văzut și în rolul Don José din Carmen, rol care i-a oferit oportunitatea de a reveni la Opera Națională Olandeză. Alte apariții includ Piquillo într-o nouă producție a operei *La Périchole* de Offenbach la Theatre de Champs-Élysées, condusă de Marc Minkowski și Max din *Der Freischütz* la Semperoper Dresden.



Printre rolurile sale cele mai importante se numără Pelléas din *Pelléas et Mélisande* (Gran Teatre del Liceu, Theatre de Champs-Élysées, Opera Națională din Bordeaux, la Tokyo, în concert la Köln și Compiègne, Franța), Florestan din *Fidelio* cu Insula Orchestra sub bagheta lui Laurence Equilbey, Tamino din *Die Zauberflöte* – un rol de referință în cariera sa – (Festivalul de la Aix-en-Provence, Opera Națională Olandeză, Chorégies d'Orange, Opera din Paris, Opera din Zürich, Grand Théâtre de Genève, Teatro Real și la Budapesta), Don Ottavio din *Don Giovanni* (Opera de Stat din Viena, Opera Metropolitană, Opera de Stat Bavareză, Opera din San Francisco și Opera Națională din Paris), Tito din *La Clemenza di Tito* (Opera Națională din Paris), Arbace din *Idomeneo* (Opera Regală), Lensky din *Eugene Onegin* (Théâtre du Châtelet) și Chevalier de la Force din *Dialogues des Carmélites* de Poulenc (Théâtre des Champs-Élysées, Opera de Stat Bavareză, Théâtre Royal de la Monnaie din Bruxelles, Teatro Comunale din Bologna și Opera Națională Olandeză).

Printre proiectele importante recente se numără prestațiile sale din cadrul Festivalului de la Salzburg (în *Davide Penitente* de Mozart și în *Die Schöpfung* de Haydn), Concert de Paris pentru Ziua Bastiliei la Turnul Eiffel, Festivalului de la Verbier (cu *Requiemul* de Mozart), precum și recitaluri la Paris și Barcelona. Stanislas de Barbeyrac a studiat la Conservatorul din Bordeaux cu Lionel Sarazzin, care rămâne și astăzi mentorul său. A fost laureat la concursuri prestigioase, printre care Prix du Cercle Carpeaux, Prix Lyriques de l'AROP și Concursul Internațional Regina Elisabeta din Bruxelles. De Barbeyrac s-a alăturat Atelierului Liric al Operei din Paris în 2008 și ulterior și-a început cariera lirică la teatrele din Nisa, Tours, Toulon, Strasbourg, Metz, Marsilia și Avignon, precum și la Opera din Paris, unde a apărut în numeroase roluri secundare, precum Walther von der Vogelweide în *Tannhäuser*, Evandre în *Alceste* și Narraboth în *Salomé*.

Soprană

Soprana germană **Annika Gerhards** a studiat canto la Școala Superioară de Muzică și Arte Dramatice din Frankfurt am Main. După terminarea studiilor, a fost membră a ansamblului Operei de Stat din Viena, unde a cântat roluri precum Waldvogel din *Siegfried*, Gretel din *Hänsel und Gretel*, Marzelline din *Fidelio*, Adele din *Die Fledermaus*, precum și rolul principal în *Undine* de Lortzing în versiunea pentru copii și Pünktchen în *Pünktchen und Anton* de Ivan Eröd.

După finalizarea colaborării de la Viena, și-a continuat proiectele alături de Opera Comică din Berlin în rolul Elfe din *Rusalka*, la Theater Gießen ca Frau în *Leben mit einem Idioten* de Schnittke și ca Adele din *Die Fledermaus* la Opera din Köln, Filarmonica Radio NDR din Hanovra (cu producție pe disc) și la Opereta de Stat din Dresda. Alături de Orchestra Comică din Berlin a interpretat rolurile Susanna din *Nozze di Figaro*, Kundegonde din *Candide*, Valencienne din *Die lustige Witwe*, rolul principal din *Die schöne Galathee*, Lauretta din *Gianni Schicchi* și Pamina la *Die Zauberflöte*. În 2020/21 a avut debuturi de succes în rolul Fiakermilli din *Arabella* la Opera din Leipzig și în rolul Oscar într-o producție pe CD a spectacolului *Un ballo in maschera* cu Orchestra Filarmonică din Monte Carlo (dirijor Marek Janowski) pentru San Francisco Classical Recording, urmat de debutul său fantastic în rolul principal dintr-o versiune de concert a spectacolului *Lulu* la Festivalul Enescu.

În 2022/23 și-a făcut debutul în rolurile Titania din *A midsummernight's dream* și Servilia din *Clemenza di Tito* la Theater Gießen. În stagiunea următoare, va debuta în rolul Gildei din *Rigoletto*, Romildei din *Xerxes* și Leilei din *Les pecheurs des perles*. În plus, va cânta Gretel într-o nouă producție a spectacolului *Hänsel und Gretel* la Theater Koblenz și va reveni la Festivalul Enescu în rolul Melisande într-un spectacol de concert cu *Pelléas et Mélisande*.



Bariton

Nominalizat la categoria „Révélation Lyrique de l'Année” (Revelația Lirică a Anului) la premiile Victoires de La Musique Classique, baritonul francez **Alexandre Duhamel** este considerat unul dintre cei mai interesanți cântăreți francezi din generația sa. A studiat la Conservatorul Național din Paris și a fost membru al Programului pentru tineri artiști al Operei din Paris. A fost distins cu Le Prix Lyrique du Cercle Carpeaux și cu Le Prix de Association pour le rayonnement de l'Opéra National de Paris, care îl recompensează pe cel mai remarcabil tânăr cântăreț în timpul unei stagiuni. Alexandre și-a făcut debutul la Opera Națională din Paris în *Gianni Schicchi* și de atunci a revenit acolo de multe ori.

Alexandre deschide stagiunea 2023/24 la Toulouse în rolul Zurga din *Les Pêcheurs de Perles*, urmat de Festivalul Donizetti de la Bergamo, unde cântă Henry Ashton în *Lucie de Lammermoor*, *Orphée aux Enfers* la celebra Elbphilharmonie din Hamburg și Zurga din *Les Pêcheurs de Perles* la Beijing. Debutază la Lille în rolul Kurwenal/*Tristan und Isolde*, al doilea său rol wagnerian, după Alberich/*Siegfried* la Stuttgart (anul trecut). La sfârșitul stagiunii, Alexandre va apărea la Festivalul de la Aix în rolul Orest/*Iphigénie en Tauride*.

Alte evenimente importante din cariera lui Alexandre includ Lescaut/*Manon* la Liceu din Barcelona, Marcello/*La Bohème* la Théâtre des Champs-Élysées, Escamillo/*Carmen* la New National Theatre din Tokyo, Panthée în *Les Troyens* la Teatro alla Scala, Le Vice-Roi în *La Périchole* la Festivalul de la Salzburg, Le Comte de Nevers în *Les Huguenots* la Grand Théâtre de Genève, Ramiro în *L'heure Espagnole* la Prinzregententheater din München, precum și Le Grand-Prêtre în *Samson et Dalila*, Sancho în *Don Quixotte*, Paolo în *Simon Boccanegra*, toate pentru Opera Națională din Bordeaux.

Alexandre are un repertoriu extins de concerte și a cântat la BBC Proms, la Festivalul din Aix-en-Provence și la Théâtre Antique d'Orange. A realizat, de asemenea, numeroase înregistrări, printre care premiul *Pelléas et Mélisande*, dirijat de François-Xavier Roth, înregistrat la Opera din Lille în 2021, în care Alexandre a cântat rolul Golaud.



Mezzosoprană

O notă de farmec cuplată cu instincte teatrale neînfricate și un timbru răpitor au plasat-o pe **Nadine Weissmann** în fruntea noii generații de cântăreți wagnerieni. Colaborările cu unii dintre cei mai buni dirijori, regizori și orchestre din lume, în festivaluri, teatre și săli de concerte, i-au permis deja să cucerească un public larg prin comunicarea emoțională sensibilă și autenticitatea pasională. Stabilită la Berlin, Nadine Weissmann a câștigat pentru prima dată atenția internațională a publicului și a presei în 2013, în rolul Erda din producția Festivalului Bayreuth a lui Frank Castorf, opera *Der Ring des Nibelungen*, sub bagheta lui Kirill Petrenko.



Invitată în întreaga lume ca interpretă a muzicii lui Wagner, este cunoscută și pentru talentul său comic, așa cum a demonstrat recent, când a jucat de cinci ori rolul Quickly în *Falstaff* la Bastilia, în Paris, alături de Sir Bryn Terfel. A debutat la Festivalul de la Salzburg în senzaționala *Orphée aux enfers* de Barrie Kosky în vara anului 2019 și, la scurt timp după aceea, la Royal Opera House Covent Garden în *Flautul fermecat* de David McVicar. Invitată cu regularitate la Opera Comică din Berlin, a avut privilegiul de a-și demonstra abilitățile interpretative și muzicale, în roluri atât de diverse precum Ježibaba (*Rusalka*), Gora (*Medeea*) de Reimann, Geneviève (*Pelléas et Mélisande*) și în rolul celei de-a treia doamne (*Die Zauberflöte*) în aclamata producție Kosky, care a trimis-o în turneu în Australia, Noua Zeelandă, Spania, Franța, Japonia și Festivalul de la Edinburgh. Cântăreață entuziastă de lieduri, a avut privilegiul de a cânta alături de pianista Karola Theill la Villa Wahnfried din Bayreuth. Recent, a lansat înregistrarea Simfoniei a II-a de Mahler sub bagheta lui Ádám Fischer, iar noul DVD cu casa de discuri Orphée de Salzburg. A sărbătorit debutul în rolurile Ulrica (*Un ballo in maschera*) și Dalila (*Samson et Dalila*) pe care le-a adăugat în repertoriul său. A revenit la KOB în această toamnă ca Leokadja Begbick (*Rise and Fall of the City of Mahagonny*) și Cupidon (*Orphée aux enfers*), fiind foarte bine primită. Acum așteaptă cu nerăbdare concertele de Wesendonck Lieder, debutul său în rolul Amneris, debutul său la Zilele Wagner de la Budapesta în *Ciclul Inelului* în rolul Erda și concertul din actul al treilea din *Siegfried* la Festivalul de la Bregenz.

Nadine a studiat la Academia Regală de Muzică din Londra și la Universitatea Indiana din Bloomington (cu profesoara Virginia Zeani), unde a absolvit licența și masteratul în muzică (voce) și licența la Academia Regală de Muzică (LRAM), precum și diploma de interpret (I.U.). A fost solistă permanentă la Teatrul Osnabrück și la Teatrul Național German din Weimar, unde a fost celebrată în special în rolul Carmen și în diverse roluri din *Ciclul Inelului*. Repertoriul ei vast include Baba Turcul (*The Rake's Progress*), Herodias (*Salomé*), Laura (*La Gioconda*), Floßhilde, Schwertleite, Zweite Norn și Waltraute în *Inelul Nibelungilor*, Bătrâna Doamnă (*Candide*), Duenna (*Die Verlobung im Kloster*), Florence Pike (*Albert Herring*), Contesa Helfenstein (*Mathis der Maler*), Bătrâna baroană (*Vanessa*), Federica (*Luisa Miller*), Annina (*Der Rosenkavalier*), Maddalena (*Rigoletto*), Brigitta (*Die tote Stadt*), Filipjevna (*Eugene Onegin*), Mary (*Der fliegende Holländer*), Marcellina (*Le nozze di Figaro*) și Amando (*Le Grand Macabre*).

În repertoriul de concert se află Simfonia a IX-a și *Missa solennis* de Beethoven, Simfoniile a II-a și a VIII-a și *Das Lied von der Erde* de Mahler, *Rapsodia Alto* de Brahms, Simfonia *Jeremiah* de Bernstein, *Elijah* de Mendelssohn, *Patimile Sfântului Ioan* și *Oratoriul de Crăciun* de Bach, *Requiemul* lui Verdi, *Wesendonck Lieder* de Wagner, *Les Nuits d'été* de Berlioz, *Stabat Mater* de Dvořák, *Cântece populare* de Berio și *Lied der Waldtaube* de Schoenberg. A fost solistă în premiera mondială a ciclului de cântece orchestrale *Gesänge zur Erde* de George Alexander Albrecht cu Capela de Stat din Weimar.

Bas

Nominalizat de OperaNow ca fiind unul dintre cei mai promițători cântăreți, basul armeano-german **Vazgen Gazaryan** este membru al Teatrului de Stat Karlsruhe din Baden din 2018/19, unde a cântat roluri precum Doktor în *Wozzeck*, Vodnik în *Rusalka*, Zeta în *Die lustige Witwe*, Daland în *Der fliegende Holländer*, Eremit în *Der Freischütz*, Fiesco în *Simone Boccanegra*, Sarastro în *Die Zauberflöte*, Crespel în *Les Contes d'Hoffmann* și Arkel în *Pélleas und Mélisande*. Printre aparițiile recente, în calitate de invitat, se numără Le Grand Prêtre în *Oedipe* de Enescu la Opera Comică din Berlin, Filippo II în *Don Carlo* la Teatrul Konzert din Berna, Grand inquisitore în *Don Carlo* la Teatrul din Basel și Le Roi Dodon în *Le Coq d'or* la Teatrul din Magdeburg.

În stagiunea 2017/18 a debutat la Opera Metropolitană în rolul Oroveso din *Norma*. A cântat la Teatro Carlo Felice Genova, Teatro Nacional de São Carlos Lisabona, Barbican Hall Londra, Teatrul Michailowski din Sankt Petersburg, Nationaltheater Mannheim și Theater Würzburg. La Moscova, a cântat rolul Hunding din *Die Walküre* în concert cu Orchestra Națională a Rusiei. A lucrat cu Kent Nagano, Carlo Rizzi, Gianandrea Noseda, Oliver von Dohnányi, Donato Renzetti, Daniele Rustioni și Ricardo Frizza.

Între 2007 și 2017, a fost membru al Teatrului Erfurt, având un repertoriul care inclus *Mefistofele* (Boito, rolul titular), *Mefistofele* din Faust (Gounod), Leporello și Commandatore din *Don Giovanni*, Veit Pogner din *Die Meistersinger von Nürnberg*, Doktor din *Wozzeck* și Regele René din *Iolanta*.

Vazgen Gazaryan a studiat canto și percuție la Conservatorul de Stat din Erevan. Și-a început cariera de artist de operă în rolul Basilio din *Il barbiere di Siviglia* la Studioul de Operă din Erevan.



Soprană

Născută la Târgu-Mureș, soprana **Modra Noémi** și-a început studiile în orașul său natal, la Liceul de Artă, secția canto clasic. A absolvit Facultatea de Muzică de la Craiova, unde timp de aproape un deceniu a fost solistă la Opera Română din Craiova. În prezent este artist liric la Opera Maghiară din Cluj-Napoca. Studiile masterale le-a continuat în Constanța, la Universitatea Ovidius – Facultatea de Arte, la clasa doamnei Nicoleta Ardelean.

Repertoriul său vast cuprinde lucrări de operă, operetă, musical și vocal-simfonice. Printre ele se numără rolurile: Adina/Gianetta din *Elixirul dragostei* de G. Donizetti, Norina din *Don Pasquale* de G. Donizetti, Musetta din *La bohème* de G. Puccini, Berta din

Bărbierul din Sevilla de G. Rossini, Frasquita din *Carmen* de G. Bizet, Zerlina din *Don Giovanni* de W.A. Mozart, Tebaldo din *Don Carlo* de G. Verdi, Annina din

Traviata de G. Verdi, Alisa din *Lucia di Lammermoor* de G. Donizetti, Yniold din *Pelleas et Melisande* de C. Debussy; precum și roluri de operetă: Adela din *Liliacul* de J. Strauss, Arsena din *Voievodul Țiganilor* de J. Strauss, Stăzi din *Silvia* de E. Kálmán, Pepi din *Sânge vienez* de J. Strauss, Hanny din *Logodnicul din lună* de E. Künneke, Valencienne din *Văduva veselă* de F. Lehár, Vecina din *Uite tata, nu e tata*, Țiganca din *Contesa Marița* de E. Kálmán; rolul Száva din musicalul *Sándor Mátyás*. Din repertoriul vocal-simfonic fac parte *Stabat Mater* de Pergolesi și *Gloria* de Vivaldi.



Bas-bariton

Apreciat de Mark Swed de la L.A. Times pentru „prezența sa impunătoare”, **Justin Hopkins** continuă să emoționeze publicul din întreaga lume cu interpretările sale. Stagiunea 2023/24 marchează debutul său în România la Festivalul Enescu din București, precum și debutul său la Viena, la Wiener Festwochen. În 2022/23 revine la Théâtre Royal de La Monnaie în rolul lui Narumov din *Pikovaya Dama*, la Walt Disney Hall cu Los Angeles Master Chorale în *Die Schöpfung* de Haydn și la Opera Ballet Vlaanderen din Antwerpen în rolul lui Krishna din *Satyagraha* de Philip Glass. În 2021/22 a fost membru al ansamblului de la Konzert und Theater St. Gallen din St. Gallen, Elveția. În 2020/21 a fost membru al ansamblului la Grand Théâtre de Genève, iar în 2019/20 membru al Operei Ballet Vlaanderen din Antwerpen, Belgia. Justin Hopkins și-a făcut debutul la Festivalul Glimmerglass în 2019, în rolul lui Joe din *Show Boat*, pentru care a fost aclamat ca fiind „Sufletul producției” de către DC Theatre Scene. Totodată, a debutat cu Opera Vlaanderen în 2018 în rolul Lordului Krishna și al lui Parsi Rustomji în *Satyagraha* de Philip Glass.



©Richae Swanbeck

Stagiunea 2017/18 a marcat debutul său la Walt Disney Hall din Los Angeles cu Los Angeles Master Chorale în *Requiemul* de Brahms. De asemenea, și-a făcut debutul cu Opera Southwest în rolul lui Gessler în *Guillaume Tell* și Oroveso în *Norma*. Printre proiectele recente se numără, un debut aclamat cu Orchestra de Cameră din Los Angeles în *Lost In The Stars* și Simfonia nr. 9 de Beethoven; o revenire la Dayton pentru *Requiemul* de Mozart cu Filarmonica din Dayton; un turneu în Florida și în vestul mijlociu cu Boston Pops și o revenire la Opera Saratoga în *The Cradle Will Rock*. Hopkins se distinge pe scena de concert ca interpret de muzică pop și de teatru muzical. El poate fi văzut adesea alături de Orchestra POPS din orașul său natal, Philly, la Centrul Kimmel pentru Arte Interpretative, Independence Hall și Centrul de Muzică The Mann. Cele 33 de concerte pe care le-a susținut alături de orchestră în 2015, cu ocazia concertului Holiday Pops, au fost întâmpinate cu mare succes.

Este invitat frecvent să cânte alături de Symphony Hall din Boston. Colaborator frecvent cu dirijorul Keith Lockhart, bas-baritonul a cântat sub bagheta acestuia cu Orchestra de Concerte BBC din Londra, *War Requiem* cu Filarmonica din Dayton și *Old American Songs* de Copland cu Orchestra din Philadelphia. Repertoriul de concert include *Messiah*, *Die Schöpfung*, *Ein Deutsches Requiem*, *War Requiem*, *Elijah*, *Mass in C* (Beethoven), *Fantasia on Christmas Carols* (Vaughan Williams) și Cantata 147 *Israel in Egypt* (Bach). A cântat sub bagheta dirijorilor Charles Dutoit, Valery Gergiev, Keith Lockhart, Leon Botstein, Alejo Pérez, Anthony Barrese, Francisco Noya, Paul Daniel, Paul McCreesh, Paolo Carignani, Steven Osgood, Joseph Illick și Jerome Shannon.

În 2012 a obținut premiul al II-lea la Concursul Lotte Lenya.